

handling for at fyldestgjøre de Drav, som det dog nærmest synes, at der er tænkt paa ved det, nemlig Stranden fra Kjøbenhavn til Helsingør; dersom de ærede Medlemmer, som have stedbilig Kundskab til Forholdene, finde, at en saadan Bestemmelse er speciel nødvendig der, troer jeg, at der kunde være nogen Grund til at lade Sagen gaae videre; et Udvalg kunde jo blive nedsat, og da den Gjenstand, der skal tages Bestemmelse om, ligger i Nærheden af Byen, saa var det jo slet ikke saa umuligt at tage Grunden i Diebyn; noget Rignende have vi jo gjort før, og jeg skal derfor henstille, om det ærede Thing dog ikke finder, at det kunde være rigtigt at lade Forslaget gaae til anden Behandling; idet jeg bemærker dette maa jeg tillige udtale, at jeg paa ingen mulig Maade anerkjender det Princip i sin Heelhed, der ligger i Forslaget; tværtimod anseer jeg det som et meget farligt. Jeg skal endelig udtale, at der nok paa sine Steder kan være Forhold tilstede, som kunne gjøre en saadan Bestemmelse nødvendig, navnlig ved en saa bebygget og befolknet By som Kjøbenhavn, men det er ikke sagt, at en saadan Bestemmelse vilde passe paa andre Steder her i Landet, hvor der ikke findes saadanne Forhold.

Ludvig: Jeg skal kun kortelig tilraade det høitærede Thing strax at ihjelslaae dette Lovforslag, thi det forsøger at berøve danske Undersaatter en Ret, som er givet dem, længe førend Christian den Femtes Lov udkom. De nuværende Love beskytte de til Stranden grændsende Grundeieres Eiendomsret, og de stedlige Autoriteter og Øvrigheder ville sikkerlig beskytte disses virkelige Ret; om der end kan paavises et enkelt Tilfælde, hvor denne Ret synes krænknet, saa holder jeg mig dog overbevist om, at en saadan formeentlig Ret er af en meget tvivlsom Natur. Det nuværende Lovforslag vil netop efter min Mening fremkalde mange Tvivlstilfælde, og jeg vil derfor meget tilraade, at Lovforslaget nægtes Overgang til anden Behandling.

J. Nielsen: Saaledes som Lovforslaget ligger for, er det aldeles klart for mig, at det ikke bør blive til Lov. Alene den Omstændig-

hed, at det er saa temmelig eenslydende med Loven af 13de April 1855, er nok for mig til at være imod det. Loven af 13de April 1855 angaaer jo kun et Forbud imod Vorttagelsen af Steen, Leer osv. fra Fyrindretninger og andre offentlige Anlæg, og at gjøre en saadan ganske exceptionel Lov gjældende for hele Landet synes mig i og for sig at være Grund nok til at forkaste det foreliggende Forslag. Tillige finder jeg, at de ærede Forslagsstillere ved Affattelsen af Lovforslaget accurat ere gaaede i modsat Retning af den, som jeg finder, man bør gaae, og som langt bedre, end jeg kan gjøre det, er bleven paavist af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) og flere ærede Talere. Skulde der udkomme en Lov i den her omhandlede Retning, da finder jeg, at den netop burde gaae ud paa at beskytte den Ret, som Folk nu i Almindelighed have til at hente de her nævnte Gjenstande ved Stranden, saavel som flere andre Gjenstande, der kunne gaae ind under det lille Ord: „deslige“. Der er saaledes en meget væsentlig Ting, som hentes ved Stranden, og som er Landboerne til megen Nytte, og det er Tang. Men naaget jeg saaledes agter at stemme imod Forslaget, saaledes som det foreligger, er det dog ganske vist, at de her berørte Forhold ere af en saa indgribende Natur mange Steder, at jeg finder, at det kunde være rigtigt, om der udkom en Lov, som kunde føre til, at dette Forhold nærmere blev reguleret. Det er imidlertid aldeles klart for mig, at een Lov ikke kan omfatte alle de forskjelligartede Forhold, som kunne finde Sted over hele Landet. Naar en saadan Lov skulde komme ud, saa maatte den kun henvise til de stedlige Autoriteters nærmere Afgjørelse og give Regler for, hvorledes disse skulle forholde sig; her er af flere Medlemmer nævnt Landvæsenkommisfaires, men ogsaa andre Folk kunne komme i Betragtning, og jeg skal som saadanne nævne Synsmænd, hvilke findes i hver Commune. Jeg skal berøre nogle af de Forhold, som foraaarsage, at man ofte kommer i Tvist med hinanden, naar saadanne Ting, som her ere nævnte, skulle hentes ved Stranden: Grunden er deels den, at der ikke altid er en offentlig Veie, og deels ogsaa den, at der aldeles ikke